

Kočka domácí

Většina běžně chovaných domácích koček jsou nečistokrevní domácí mazlíčci. Jejich převaha vůči čistokrevným jedincům je 4:1 a to i v zemích, kde je poměrně velký počet čistokrevných koček. Povaha kočky spíše závisí na zkušenosti z mládí než na vrozených vlastnostech, a proto ti, kteří nepotřebují speciální vzhled kočky, si raději pořídí nečistokrevného jedince. Někdy jsou nečistokrevné kočky vzhledově a barevně zajímavější než kočky šlechtěné.

Popis

Vzhled nečistokrevných koček se může lišit a záleží, jací byli její rodiče. Obecně lze říci, že kočka má dlouhé tělo, poměrně krátké končetiny, kratší krk, širokou hlavu a středně dlouhý ocas. Obvykle měří v kohoutku okolo 30 cm a dlouhá je včetně ocasu 80 cm. Samci váží 3,5 až 7 kg a samice okolo 2,5 až 4,5 kg. Srst je obvykle krátká, protože dlouhosrstost je recesivní znak. Ale nyní se již častěji objevují dlouhosrsté nečistokrevné kočky, je jich však stále menší počet než krátkosrstých. Nejběžnější barvou je tzv. mourovatá, což vychází i z barevnosti původní kočky domácí. Dále jsou velmi časté tmavé a černé kočky.

Výběr kotěte

Ideální doba pro přesun nečistokrevného kotěte do jeho nového domova je osm týdnů. V tomto věku by už mělo znát široký okruh lidí a jiných zvířat - poznávat se učí zvláště v období mezi čtvrtým a sedmým týdnem, v tzv. socializačním období - kdy kočičí zážitky trvale ovlivní jeho osobnost a způsob, jak bude v pozdějších fázích života reagovat na lidi a na zvířata. V Anglii si chovatelé čistokrevná koťata ponechávají většinou po dobu 12 týdnů, takže už mají za sebou první očkování, a než se odeberou do nových domovů, už umějí konat potřebu na určeném místě. V různých zemích to ale může být jiné, (V ČR bývá obvyklých 8 týdnů).

Pokud stojíme před výběrem kotěte, měli bychom si vybírat pokud možno z celého vrhu. Vzhled malých koťat nás zřejmě ovlivní nejvíce, ale zrovna tak

bychom měli vzít v potaz jejich chování a zdraví. Je lepší vybrat si raději přátelské, dovádivé kotě, které vypadá šťastně a důvěřivě, když se k nám přiblíží, než kotě plaché, které se drží zpátky. Pokud některé koťátko nevypadá dobře, kýchá a má nateklé oči nebo nos, nečistou srst pod ocáskem, blechy, nekvalitní srst či přílišné množství mazu v uších - bude lepší si z vrhu nevybrat žádné a obrátit se někam jinam.

Uši by měly být čisté a bez nepříjemného pachu. Bílé modrooké **kočky** občas trpí hluchotou, takže sluch čistě bílých koťat raději zkontrolujeme pomocí zvuků vycházejících z místa, kde nás nevidí (v tomto věku mají modré oči všechna koťata).

Oči by měly být čisté a jasné beze stop po „slzách“.

Jemně zvedneme pysky a podíváme se na dásně: měly by být růžové (ne červené) a zuby by měly být bílé.

Svůj názor:

Kočky mám velmi ráda. S babičkou jsme si pořídili kočku Dorotku. Po čase jsme zjistili, že je to kocour, tak jsme mu předělali jméno na Doroták. Je to velmi krásný kocour. Má huňatou srst, ostré drápy a velmi má rád, když ho někdo hladí. To vždy vrní. Někdy to jde až tak slyšet, že babička řekne: “Co tam

s ním děláš?”. To se vždy směji a hladím ho dál. Kočky mi přirostly k srdci a nikdy jim nebudu ubližovat jak nějací lidé, které je nemají rádi.

Zdroj:

<http://www.domaci-kocka.cz/>

<http://kocka-domaci.miciny.cz/>

<http://i.idnes.cz/o5/o9/cl/FDVe142>

[e640b_Kotata_kocky_kocka_kote.JPG](#)

<http://fotoatlaspr.zs-sychrov3.sweb.cz/F-kote.JPG>

<http://www.domaci-kocka.cz/>
<http://kocka-domaci.miciny.cz/>